

kvariti) na svoj način, fašisti pa na svoj, moramo katoličani znati, kakšen je tisti način, ki je pravilen in čigar glasnik je rimski papež. Mladina, torej k nam! K nam kmečki, obrtniški in delavski fantje! Nudimo vam resno izobrazbo, ki vas bo usposobila, da boste mogli rešiti veliko nalogo, ki čaka nas in naš narod.

*

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo dne 10. novembra se je vršil ustanovni shod Izobraževalnega društva. Dasiravno ni bilo prilike, shoda pravočasno razglasiti, se je zbralo veliko število zborovalcev. To nam je poročstvo, da je temelj trden. 60 jih je takoj pristopilo k društvu. Predlagan odbor je bil enoglasno sprejet in si je razdelil svoje posle. Določili so se tudi nekateri časniki, ki se takoj naročijo.

Slov. Bistrica. Dne 4. novembra je imel pod okriljem Katoliškega prosvetnega društva skioptično predavanje o katoliških misijonih jezuitski misijonar g. Lojze Demšar, ki je na potu v Indijo v naš jugoslovanski misijon, v Bengalijo. Predavanje so posetili številni meščani in okolčani, tako da je bila dvorana nabito polna. G. predavatelju se iskreno zahvaljujemo za prav lepo predavanje in mu želimo na pot prav obilo božjega blagoslova!

Fram. Izobraževalno društvo Slomšek vprizori v nedeljo dne 24. t. m. ob treh popoldne v dvorani g. Zohrerja ljudsko igro »Tihotapec«. K obilni udeležbi vabi odbor vse domačine in sosedje.

Ljutomer. To nedeljo dne 24. novembra, popoldne ob pol štirih, vprizori naše Prosvetno društvo v dvorani Katoliškega doma lepo ljudsko igro »Zlatorog« v petih dejanjih in eno spremembo. »Zlatorog« je res ljudska igra, polna narodne pravljice in narodne pesmi. Vsebinsko ji tvori pravljica o zlatorogu izpod Triglava. Nastopi celotna gledališka družina z godci in pevci. Prepričani smo, da bo igra ugajala vsem. Zato ne zamudite ugodne prilike in si igro ogledajte, ker se igra pred Božičem ne bo ponovila. — Dne 8. decembra popoldne pride v Katoliški dom Miklavž s svojimi darovi. Mišlite tudi na to.

Središče ob Dravi. V nedeljo dne 24. t. m., ob 7. uri zvečer, priredi Narodna prosveta zgodovinsko igro v sedmih dejanjih »Črni križ pri Hrastovcu«. Gotovo je še v živem spominu vsem našim cenjenim čitateljem povest »Črni križ pri Hrastovcu«, ki je izhajala v našem »Slovenskem gospodarju«. Vstopnina: sedež 5 in 4 Din, stojišče 2 Din. Vstopnice so v predprodaji na dan prireditve pri blagajniku. — Društvo ima tudi lepo urejeno knjižnico, člani, poslužujte se je radi. Čitajte lepe knjige, ki so gospodarske, podučne in zabavne vsebine. — Na svidenje torej v nedeljo dne 24. novembra v našem društvenem domu!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 24. novembra, ob pol štirih popoldne v Društvenem domu zelo »srčkano« komedijo. Pridite!

Kapela pri Radencih. Po svojem prebujenju iz vsiljenega mu skoraj triletnega spanja vprizori bralno društvo pri Kapeli na zadnjo nedeljo po binkošti dne 24. t. m. ob 17. uri v zdraviliški restavraciji v Radencih igro »Mlinar in njegova hči«. Vse ljubitelje poštene zabave vljudo vabi odbor.

Kapela pri Radencih. Bralno društvo je imelo v nedeljo, 17. novembra, svoj občni zbor, ki je bil zlasti od fantov v prav lepem številu obiskan. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. J. Hohnjec je z izrazitimi besedami očrtal bistvo in pomen prosvete za posrednika in narod. Izvoljen je bil nov odbor, ki so v njem med drugimi naslednji: predsednik Maks Belak, podpredsednik Janko Divjak, blagajnik župnik Škofič, tajnik Jožef Čagran.

Sv. Jurij ob Taboru. V nedeljo dne 24. novembra, popoldne ob treh, priredi naše Katoliško prosvetno društvo tridejansko igro župnika Finžgarja: »Razvaline življenja«. Pridite polnoštevilno!

St. Ilj pod Turjakom. V nedeljo, 24. novembra, popoldne po večernicah, bo občni zbor našega prosvetnega društva. Na zborovanju govori predsednik Prosvetne zveze g. dr. Jos. Hohnjec. Kdor se zanima za izobrazbo, naj pride! Zlasti mladina prav lepo povabljen!

Orla vas pri Braslovčah. Leta 1833 je bilo razpuščeno Prosvetno katoliško društvo po zaslugi JNS. Društvo je bilo kmalu zopet

vzpostavljeno, ali delovalo ni. Sedaj smo začeli zopet z delom. V nedeljo dne 24. novembra bomo igrali nad vse zanimivo igro »Krivopri-sežnik« v Braslovčah v Društvenem domu ob treh popoldne. Prijatelji lepih iger od blizu in daleč vljudo vabljeni!

Vransko. Naše Katoliško prosvetno društvo, ki je bilo z drugimi vred razpuščeno, in čeprav je bilo samo na papirju, ker že od 4. 5. 1930 ni imelo nobenega občnega zbora, in torej s svojim »delovanjem« ni moglo rušiti Marušičeve politike, se je pa zdaj resno lotilo svojega velikega dela. Saj je naš kot res v prosvetnem oziru silno zanemarjen. O tem najbolj zgovorno priča dejstvo, da na Vranskem še do danes ni niti ene primerne dvorane za kakšno večjo prosvetno in druge prireditve. Tudi danes je pri nas na Vranskem glavna »prosveta« v gostilnah, za katere je še vedno dovolj denarja. Začeti hočemo sedaj z novimi silami in začeti graditi na teh razvalinah novo kulturo, ki naj prerodi naš kot. Tega dela se je z verno lotil na novo izvoljeni odbor. Pred vsem hočemo izpopolniti našo knjižnico, katera je bila zanemarjena in zapuščena. Največje zanimanje pa je za dramski odsek, ki zdaj pripravlja lepo poučno versko igro »Žrtev spovedne molčečnosti«. To bo tudi prva predstava našega nanovo oživljenega prosvetnega društva, ki se bo vršila v soboto dne 23. in v nedeljo dne 24. novembra t. l. v dvorani pri »Slovanu«. Na to prireditve že danes opozarjamo tudi vse sosedne župnije! Sobotna predstava se bo začela ob 20. uri, nedeljska pa ob 15. uri po večernicah. Prijatelji katoliške prosvete, pridite!

Polzela. Saloigra »Burka o jezičnem dohtarju«, ki se vsled obolevnosti glavnega igralca ni mogla vršiti, se vrši nepreklicno v nedeljo dne 24. novembra v Prosvetnem domu na Polzeli. Ta izredno zabavna in smešna polna igra bode gotovo zadovoljila vse poslušalce.

Velenje. Igralska družina Prosvetnega društva v Smartnem pri Velenju nam je dne 10. t. m. pod vodstvom g. kaplana L. Preloga podala res lepo dramsko igro »Črna žena«. Nastopili so naši najboljši diletanti ter nam pripravili nekaj prijetnih ur, polnih duševnega užitka. Splošna sodba občinstva je bila, da je igra res lepa, primerna in prav dobro podu-

se zbira pri Džidžigi, ki je cilj armade ital. generala Graziani. Na tem prostoru se hočejo Abesinci prvič resno postaviti v bran. 40 tisoč dobro oboroženih Abesincev je bilo zadnje dni v najhitrejših pohodih na potu proti Džidžigi. Če bi Italijanom uspelo, da bi se polastili te postojanke, potem bi bili tudi gospodarji železnice Džibuti - Addis Abeba.

Italijanske zgube pri Addi leta 1896.

Dne 1. marca 1896 so bili Italijani od Abesincev strahovito poraženi. Zgubili so: 2 generala, 19 štabnih častnikov (od vseh 31), 242 višjih častnikov in 4557 mož, vseh 56 topov in ves tren. Abesinci so tedaj vsem as-

geti (zlata zrnca). Našli so ga na zagoneten način ubitega ter izropanega do zadnjega zlatega prahu. Vkljub skrbnemu prizadevanju policije so ostali zločinci neodkriti, ker so najbrž zbežali bogznaj kam.

Včeraj popoldne se je mudil on z moškim spremstvom na lovu, da bi imeli med potjo pri rekah sveže meso. Taborišče sta čuvali v odsotnosti lovcev njegova žena ter hčerka, ki sta tudi bili po nakupovalnih poslih v mestu. Zopet ga je zadela to popoldne druga in to največja nesreča. Od nekod sta se pripodila v taborišče dva stekla psa volčjaka. Zagnala sta se med vprežne konje in jih začela griziti. Žena ter hčerka sta odganjali zveri. Hčerka je ušla pred steklakoma še pravočasno na voz ter od tamkaj streljala; žena je bila prepoznana s pobegom in jo je eden popadel za nogo ter ji malodane odčesnil kos meče.

Junaška hči je psa ustrelila z voza, a žalibog prepozno, ker žena bo sigurno podlegla grozni bolezni stekline. Razposlal je na najhitrejših konjih jezdece, da poiščejo zelišče, ki pomaga sigurno in edino proti steklini. Rastlino je dobili daleč na severu in predno se bodo vrnili odpo-

slanci z lekom, bo že žena stekla in za ta slučaj bo tudi zdravilo zastoj!

Radi dveh najhujših udarcev usode je potrto celo taborišče in čaka z vso nestrpnostjo na zdravilo ali z grozo na — strahovito smrt!

Žalostno se je glasila povest starejšega in vidno zelo hudo pobitega indijanskega poglavarja.

Indijanec je nehal, prijatelja sta se spogledala, pokimavala in Lavison je raztolmačil do breemu Indijancu, da sta že imela onadva opravka ne samo s steklimi psi, ampak celo z od te bolezni napadenimi volkovi. Radi precej razširjene nevarnosti stekline po severnih pokrajinah sta založena proti tej morilki z najboljšim zdravilom, ki sigurno pomaga, če že ni okužil pasji strup celotne krvi obgrizenega bolnika.

Amerikanec je zasigural takojšnjo pomoč, če le glavar dovoli, da ozdravi on njegovo ženo. Glavar je sprejel ponudbo z vidnim ginutjem ter objemom.

Lavison se je pognal na ponujenega mu indijanskega konja in odbrzel h koči po Pasteurjevo cepivo proti steklini.

na. Zato se bo v nedeljo dne 24. novembra, ob treh popoldne ponovila.

Društva uredite knjižnico! Najbolje je urejena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjižarne, radevolje vam bomo šli

do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptuj.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Dovica Marija v Pušcavi. Dne 11. t. m. je umrla v občini Činžat gospa Magdalena Duler v 71. letu starosti. Rajna je bila vrila, pobožna in radodarna gospa, ki je jako rada pomagala ubogim ljudem. Kako priljubljena je bila, je pričal njen pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudstva iz tamošnje okolice. Pogreb je vodil g. dekan Karl Hüttner iz Vuzenice ob asistenci gg. župnikov iz Pušcave in od Sv. Lovrenca na Pohorju. Naj počiva v miru!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Umrla je Neža Štraki v lepi starosti 88 let. Naj v miru počiva! — Isti dan je tudi umrl vinar Franc Klobasa. Šel je k zdravniku, pa ga je smrt doletela na cesti. Rajni je bil komaj 40 let star. Zapušča žalujočo ženo in štiri neprekrbljene otroke.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Pretekli petek smo pokopali Matevža Javčovca. Bil je obče spoštovan in daleč naokrog znan zidar in skrben gospodar, oče osmih otrok. Ljubi Bog mu bodi oplačnik!

Sv. Jurij ob Taboru. List za listom pada z dreves v mesecu listopadu. Tudi marsikateri človek v listopadu za vedno pade, ko ga nemila smrt pokosi. V mesecu vinotoku nismo imeli nobenega mrliča, v listopadu pa v enem tednu kar štiri. Prvi je odšel v večnost 62letni Žilnik Anton (Kovčen), posestnik v Kapli, ki je umrl, zastrupljen vsled rane, ki jo je dobil na polju, ko je padel na zob brane. Druga je šla v večnost 74letna prevžitkarica Terezija Maloprav (Žgajnarca) iz Pondorja, ki je bila prejšnjo nedeljo še sama v cerkvi. Tretjega je umorila neusmiljena jetika, nam-

reč Zevnik Franca, posestnika v Kapli, in to v najlepši moški dobi 44 let. Najbolj čudne smrti pa je umrla 32letna Jera Tekavec, ki je še sama zjutraj prišla v cerkev k spovedi in obhajilu, na potu domov pa je izdihnila, oddaljena kakih 200 m od cerkve. Srečna smrt! Vsem tem želimo, naj v večnosti uživajo lepše življenje!

Sv. Rupert nad Laškimi. Dne 5. novembra je v Malibrezli nenadoma umrl gospodar Fr. Mraz, po domače Reberniški. Zjutraj je še zdrav vstal, naenkrat mu pri delu postane slabo, zgrudi se na tla in pri priči je bil mrtev: zadela ga je srčna kap. V starosti 62 let je umrl odlični gospodar, skrbni oče in vrl

mož je zapustil svoje drage. Rajni je bil dober posestnik, ki si je s svojim trudom in neumorno marljivostjo pripravil lepo premoženje in spoštovanje vseh dobrih v župniji in občini. Zato je opravljal 20 let službo cerkvenega ključarja in bil dolgoletni občinski odbornik. Poskusil je tudi vse trpljenje svetovne vojske, ki mu je uničila njegovo zdravje; od takrat ni bil nikoli več prav zdrav. Nenadoma ga je Bog poklical k sebi, a je bil vedno pripravljen, ker je živel vzgledno krščansko življenje. Počivaj v miru, vrli mož, večna luč naj Ti svetli! Ostalim pa iskreno sožalje!

Kozje. V Gospodu je na veke zaspala s tolažili sv. popotnice dne 8. novembra, spoštovana in po širokem znana tržanka Mina Berstovšek v starosti 73 let. Blaga pokojnica je zapustila žalujočega soproga g. Antona Berstovška in svojega edinega ljubljenega sina Pepeta z njegovo gospo soprogo. Pogreb blagopokojne se je vršil v nedeljo dne 10. nov. dopoldne z mnogobrojnimi spremstvom, katerega so se udeležili tudi vsi uradniki kozjanskega trga. Pri odprtem grobu se je poslovalo od blagopokojne tudi cenjeno kozjansko pevsko društvo. Naj ji bo zemljica lahka, duši pa večni pokoj!

Gradišče. Dne 3. septembra t. l. smo položili temeljni kamen za tukajšnjo novo šolo. Do danes dne 13. novembra je delo toliko napredovalo, da je ista že pod streho v sirovem stanju. Gradbeni material kakor opeka, apno, kamenje in pesek se je sicer že začel pripravljati pred enim letom. Mnogo truda in žrtev je nas občane stalo dovažanje v ta naš od prometa oddaljeni in samotni kraj po slabih ter blatnih cestah. Stavba je prostorna za dva razreda in bo, ko bo dogotovljena, kras vsej okolici. Delo je prevzela tvrdka Franjo Vrabl v Mariboru in dela večinoma s tukajšnjimi domačimi delavci. Vsem, ki ste na katerikoli način pripomogli k tej zgradbi, najlepša hvala!

Slov. Bistrica. Dne 8., 9. in 10. novembra smo obhajali pobožnost počestitve sv. Rešnj. Telesa, ki ga je vodil kapucinski gvardijan pater Vladislav iz Celja. Tridnevna pobožnost je bila prav dobro obiskana. Obhajancev je bilo par tisoč.

Sv. Venčesl pri Slov. Bistrici. »Slovenski gospodar« z dne 6. t. m. poroča, da je pri nas prišlo do uboja, kar pa nikakor ne odgovarja resnici. Do uboja je prišlo v tinski župniji, ubiti je tinski župljan, ubijalec pa ni pri nas rojen in tudi nima pri nas svoje kovačije, ampak v sosednji župniji. V naši župniji je ni bilo uboja več kot četrto stoletje in prosimo lj. Boga, da nas obvaruje tega velikega madeža tudi znanprej! Mislamo, da je malokatera župnija, ki bi štela 900 duš, ki bi bila tako gosto naseljena in tako vinorodna in bi mogla obhajati tak svojevrsten jubilej: 25letnico brez uboja! Sploh mislimo, da v versko-nravnem

Stara Indijanka je ležala pod pokritim vozom na udobnem ležišču iz kož. Tresla jo je že vročina, videti je bila razburjena ter obupana v očigled sigurni smrti. Niti najmanj se ni protivila cepljenju iz rok belokožca — nasprotno, v Lavisona hvaležno uprte oči so pričale, da mu zaupa in mu bo ostala celo življenje dolžnica.

Celotno indijansko taborišče je čakalo v skrajni nemirnosti, bo li zmagalo zdravilo belega moža strašni strup stekline.

Prvi znaki boljšanja so se pokazali hitro. Vročina je padla, obče nerazpoloženje in nekaka srditost sta nehala. Vse bolečine so se osredotočile na rano ugriza. Še eno cepljenje je pregnalo tudi te. Treba še je bilo čakati nekaj dni, da se pokaže obča sigurnost, da je cepivo res pomagalo in je odstranjena vsaka nevarnost pobesnenja. Indijanskih odposlancev, ki so se razkropili boginjam kam, da bi prinesli zdravilno zelišče proti steklini, še tudi ni bilo od nikoder.

V pravzaprav prijetnem čakanju ter odpočivanju, ko je izginila vsaka bojazen, da bi podlegla Indijanka steklini, se je razvilo med kočo

ob potoku in indijanskim taboriščem res prijateljsko ter povsem zaupljivo razmerje.

Kmalu po bolj natančnem opazovanju je izrazil Lavison poglavarju začudenje, kako da prebivajo Sioxi (izgovori Su) Indijanci tako daleč proti severu. Glavar, ki se je ponašal z imenom Tokini (po telesu močni), je razlagal, da ni znala do pred leti niti kanadska oblast v Ottawi, da se je naselilo pleme Sioxi tako daleč proč od njegovih prvotnih bivališč. Vlado je obvestila o teh Indijancih družba Hudson Bay Company, ki poseduje tam v bližini obsežne farme in zlate rudnike. Tudi ti belokožci so bili tamkaj naseljeni nekaj let, predno so zaznali, da jim živi skoro pred nosom v gorah pleme Sioxi Indijancev kot sosed. Tokinijevi rojaki so zbežali na sever, ker so jih svoj čas preveč preganjale, iztrebljale ter uničevale ameriške čete. Rdečkarji niso hoteli imeti z belokožci nobenih opravkov več in radi tega so se izselili v neobljudene ter bolj nedostopne kraje.

(Dalje sledi.)

karom, ki so se borili na strani Italijanov in so bili ujeti, odrezali desno roko in nogo.

Predajnika rasa Guksa so Italijani internirali. Veliko smo že pisali, kako se je prodal Italijanom poglavar Guksa s svojo telesno stražo. Radi tega izdajstva so razbojnari Italijani, da bo po vojni Guksa postal abesinski cesar. Sploh so ga preobkladali z vsemi mogočimi obljubami in častmi. Najnovejša poročila pravijo, da so Italijani Guksa internirali v Adigratu in ne sme zapustiti hiše, v kateri je nastanjen. Guksa je padel v nemilost, ker so njegovi vojaki, katere so poslali v prve vrste pri Makale, prešli k Abesincem.

ZAHTEVAJTE POVSOD „SLOV. GOSPODARJA“!